

Jaunoji antis ir pati matė, kad jos jaunėlis smarkiai skiriasi nuo savo broliukų.

„Gal jis tikrai kalakučiukas? – galvojo mama. – Tuoj patikrinsim.“

Antis nusprendė, kad laikas savo vaikučius pristatyti paukščių kieme. O keliaujant iki jo reikėjo perplaukti upelį. Ten ir turėjo paaiškėti, moka tas dičkis plaukti ar ne. Tačiau jis ne tik puikiai plaukė, bet netgi padėjo savo mažiesiems broliukams išlipti ant kranto.

„Ne, jis tikrai ne kalakučiukas, – džiaugėsi antis. – Gal jis ir ne gražuolis, bet yra tikrai geros širdies.“

Paukščių kieme visiems vadovavo pasipūtusi ispaniškoji antis. Jos koją puošė raudonas kaspinas – aukščiausias žmonių įvertinimo ženklas, kokį tik gali gauti naminis paukštis.

Kai kieme pasirodė jaunoji antis su savo vaikais, aplinkui savo valdovę sus-tojusios pataikūnės pradėjo nepatenkintos kreksėti: „Štai dar vienas pulkas! Kam jie čia reikalingi? Pažiūrėkit, koks vienas iš jų bjaurus! Tikras pabaisa!“ – Mes jo nepakėsime! – iš karto savo nuosprendį paskelbė ispaniškoji antis.